

Osišče v zelo slabem položaju

HITLER BAJE ODPSTOPIL IN DRUGE MOŽNOSTI?

London, Anglija. — Polom fašizma v Italiji in polom nemške vojske v Rusiji je naredil hud porazen utis na vse javno mnenje vseh osiščnih dežel. Kakor huda slana popari občutljive rastline, tako je ta nazijsko-fašistična polomija silno osmutila vsako nadaljnjo inicijativo za nadaljevanje vojne v osiščnih deželah. Italija še živi v tej vojni, toda samo života. Vojaštvo nima nobene volje več za vojskovanje. I med Nemci samimi se to že opaža. Po porazu pri Orelu se vsa Hitlerjeva vojska umiče. Poveljniki objavljajo oprostilne izjave za ta umik, toda javnost vse izjave mrzlo sprejema, kar je znak, da se je tudi krvočni Nemec že naveličal vojne. Zlasti pa seveda zdaj, ko ve, da se bližajo dan obračuna in da kazen se bliža.

Iz Nemčije so zadnja dva dni razširjali sledeče vesti: Hitler je baje odstopil. Oblast je zdaj v rokah maršala Keitelja in admirala Doenitzja. Goering je nekak posredovalec med naziji in poveljstvom nemške vojske. Vojaški voditelji imajo namen rešiti Nemčijo, v kolikor se bo dala rešiti. Druga vest pa pravi, da je Hitler pregovoril Japonce, da bodo vsak čas vpadli Rusom v hrbet, vsaj predno nastane kaka druga fronta v Evropi. Kaj je resnica, nihče ne ve. Eno je resnica, osiščnim silam gre zadnja dva meseca slabo. Italija je z vojaškega stališča brez vsake važnosti. Nemci čutijo izčrpanost in gredo hitro navzdol. Njihova zračna moč ni več, kar je bila. Submarinska kampanja nima uspehov. Nemška mesta na zapadu vsa razbita in vedno večje razdejanje se obeta. Kaj naj upajo v takem položaju? Zalostni konec, to je vse. Tega se zavedajo, zato so poparjeni in iščejo izhoda, ki ga bodo pa težko našli.

ZAVEZNIŠKE ZMAGE V EVROPI IN PACIFIKU

Washington, D. C. — Obramba Sicilije v vzhodno severnem kotu se ruši sleherni dan. Nemški oddelki, kolikor jih je še od dveh nemških divizij slabe in kolikor se jih ne bo umaknilo se bodo morali podati prej ali slej. Zavezniški letalci med tem stalno razbijajo italijanska mesta na celini. Badoglijeva vlada čina naprej, ki pa najbrže dolgo ne bo vzdržala. Opazovalci trdijo, da popolna kapitulacija Italije zna priti vsak čas.

Ruska vojska podi Nemce nazaj preko ukrajinskih step. Harkov bo vsak čas obkoljen. Bolj severno pa se bližajo Rusi Bryansk in Smolensku. Kakor zdaj izgleda se bodo Nemci najbrže ustavili na novi črti ob Dnjepru.

Amerikanci so izvojevali na otoku New Georgia v Pacifiku popolno zmago s tem, da so osvojili letalsko bazo in važno lukso Munda. Japonce postopno

RUSI IN DRUGA FRONTA — NEMCI IŠČEJO IZHOD

Moskva, Rusija. — S zavzetjem obširne okolice okrog Orela, so ruske armade izvojevale nad Nemci eno največjih zmag v tej vojni. Nemci so zopet utrpeli velikanski poraz. Nad 125.000 Nemcev je padlo v teh bojih. Nad 20.000 je ujetih in zgrube na materialu in orožju so visoke. Rusi se velike važnosti te zmage zavedajo. Ne postavljajo se pa z njo sami ne posebno. Ampak ruski tisk zadnje dni glasno vprašuje: "Kje je druga fronta na zapadu?"

V "Pravdi" piše neki odlični vojaški strokovnjak, da Rusi že nad dve leti zadržujejo, odbijajo in zmagujejo največjo vojaško silo na svetu, ki se je pripravljal več kakor petnajst let na ta udar, da bi zavojeval svet. Članek pravi, bombardiranje nemških mest je nekaj, tudi zmaga v Afriki in zdaj in-

ške vojske. Vojaški voditelji imajo namen rešiti Nemčijo, v kolikor se bo dala rešiti. Druga vest pa pravi, da je Hitler pregovoril Japonce, da bodo vsak čas vpadli Rusom v hrbet, vsaj predno nastane kaka druga fronta v Evropi. Kaj je resnica, nihče ne ve. Eno je resnica, osiščnim silam gre zadnja dva meseca slabo. Italija je z vojaškega stališča brez vsake važnosti. Nemci čutijo izčrpanost in gredo hitro navzdol. Njihova zračna moč ni več, kar je bila. Submarinska kampanja nima uspehov. Nemška mesta na zapadu vsa razbita in vedno večje razdejanje se obeta. Kaj naj upajo v takem položaju? Zalostni konec, to je vse. Tega se zavedajo, zato so poparjeni in iščejo izhoda, ki ga bodo pa težko našli.

izvirajo iz solomonskih otokov. General MacArthur napoveduje je popolno zmago zaveznikov. Hudi boji, o katerih se pa še ne poroča, baje divjajo tudi za Kisko v Aleutih. Bojevanje v teh severnih krajih je težavno. Zgleda pa, da Kiska ne bo dolgo v japonskih rokah.

Višje poveljstvo naglaške vojske za bližnji vzhod se pripravljajo za udar. Gerilecem v balkanskih deželah se pošilja navodila in orožje.

Zavezniške zmage v Evropi dajejo upanje, da bo vojna v Evropi zaključena v prihodnjem letu.

vazija Sicilije je važna. Ampak druga fronta to še daleč ni. Ruska kri še vedno stoji sama proti 180 nemškim divizijam, ki jih Nemci poljubno premikajo na ruski fronti. Če bi kaka druga fronta vsaj kakih 60 divizij potegnila stran, bi bila to velika pomoč. Druga fronta kadarkoli pride? vprašuje članek. Zavezniki hočejo biti previdni, da kadar jo odpro, da jo bodo vzdržali. Rusi bi jo radi že pred meseci.

(Nadaljevanje na 4. str.)

DA LAHKO PRISTANEJO NA GRAPAVIH MESTIH

Težka letala lahko pristanejo varno na grapavih in skalnatih tleh, pa tudi na mehkih in peščenih krajih, magari če prileti do 120 milj na uro. Namesto da bi se prestregla s dvema pristalnicima gumijastimi kolesi, se prestrežejo na dve samotani napravi, ki izgledata podobno kot kolesje pri tankih.

KRUTO POSTOPANJE JAPONCEV Z AMERIŠKIMI UJETNIKI

Washington, D. C. — Medtem, ko Amerikanci skoro kraljevsko ravnaajo z vojnimi ujetniki in osebno japonski ujetniki in interniranci v Zd. državah uživajo vse dobrate te dežele, ravnaajo Japonci z amerišskimi ujetniki prav nečloveško. Amerikance in Angleže imajo natrpene po raznih starih tovarnah, skladiščih, kjer jim delajo družbo podgane in druga golažen, ki raznaša vsakovrstne bolezni. Hrana je pod vsako kritiko. Hranijo jih z rižem po dvakrat na dan, ki je pripravljen po raznih orijentalnih načinih, ki je za bele ljudi neužit. Ujetnikom ne dovolijo ne knjig, ne kakih sportnih zabav, kar vsega tega imajo japonski interniranci v tej deželi v izobilju. Najstrašnejše je na Javi, kjer pretepaajo ujetnike z debelimi vrvmi in jih privezujejo k drevesom. Kakih preiskav glede tega nikomur ne dovolijo. Tako se godi ameriškim ujetnikom v japonskih rokah.

RIM BODO PROGLASILI ZA ODPRTO MESTO

Madrid, Španija. — Maršal Badoglio ima namen razglasiti mesto Rim za odprto mesto. S tem upajo, da bodo Rim ohranili pred nadaljnimi zračnimi napadi.

NAVODILO GRŠKIM IN JUGOSLOVANSKIM GERILEM

London, Anglija. — Iz zavezniškega stana v Afriki so obvestili potom kratkovalnega radio oddajanja grške in jugoslovanske gerilce, naj se ne prenaaglujejo s svojimi napadi na okupatorske sile. Kedaj bo pripraven čas za tak udar, bodo točno obveščeni od zaveznikov. Udar naj prihranijo za takrat, ko bo najbolj učinkovit.

BRAZILJSKI PARNIK TORPEDIRAN

Rio de Janeiro, Brazilija. — Braziljski parnik Bage je bil pred par dnevi torpediran blizu obrežja Segirpe provincije. Od 129 potnikov, ki so se nahajali na krovu, se pogreša 41 oseb ter 37 oseb od parniškega oboja.

KRIŽEM SVETA

Palermo, Sicilija. — Kardinal Luigi Lavitrano je dal amerišskemu generalu George Pattonu zagotovilo, da katoliška cerkev v Siciliji bo sodelovala s zavezniškimi oblastmi. Drugi cerkveni krogi so tudi vidno zadovoljniji s zavezniki, kakor preje s fašistovsko oblastjo.

Chicago, Ill. — Šestnajstletni deček Leonard Devine, je v petek plezal na električni drog pred Devinovim stanovanjem na 21st Place. Ko je došel do žice je prišel nekako v stik z živo električno žico, ki ga je ubila. Razposajena mladina se v teh počitniških mesecih pač ne ve kam dati, pa poskušajo vse in tako pridejo taki slučaji.

Madrid, Španija. — Španska "Plava Legija", ki se nahaja s Hitlerjevimi hordami na ruski fronti se poroča, da je došle z izgubila 2.133 mož v bojih z Rusi. General Franko je torej Hitlerju vrnil naklonjenost s špansko krvjo. Zato sodelovanje se bo Franco še najbrže bridko kesal.

London, Anglija. — Do konca meseca junija letos, pravi poročilo angleške admirali- tete, pa od začetka vojne, so zavezniki potopili osiščnim silam 9.045.688 tonov ladij. In kar je glavno letos so zavezni- ki skoro popolnoma paralizirali delovanje nemških podmari- nov.

Ajmer, Indija. — Silno izredno deževje, ki nadaljuje že več tednov v tropičnem pasu Indije je v Rajputana provinciji povzročilo obsežne poplave. Poročilo omenja, da je doslej utonilo v poplavih več, kakor 6.000 ljudi.

Sydney, Avstralija. — Radio postaja iz Tokio je objavila vest, da je padel v boju poveljnik Duteji Muroi, ki je bil velik prijatelj in sodelavec pokojnega admirala Yamamota, ki je bil tudi ubit v južnem Pacifiku.

Washington, D. C. — Vladni odbor za prehrano poroča, da postaja proizvodnja mleka bolj in bolj pičla. Kakor izgleda bo vlada morala postaviti prodajo in razpečevanje mleka na karte, kakor meso in druga jedila.

NEMŠKA PROPAGANDA NEPRESTANO NA DELU MED ZAVEZNIKI

London, Anglija. — Švedska prestolnica Stockholm in turška prestolnica Ankara sta dve kovačnici, odkjer izvirajo vse mogoče govorice o zaveznikih in osišču. V obeh imajo Nemci svoje agente, ki po navodilih iz Berlina, kot nevtralnimi opazovalci razširjajo razne vesti, ki služijo gotovim določenim namenom. Pred dobrim tednom so n. pr. v Stockholmu začeli širiti vesti, da zavezniki ne bodo otvorili druge fronte na evropskem kontinentu pred jesenjo 1944 ali zgodaj v letu 1945. Enake vesti so začele krožiti tudi v Ankari. Posledice po par dnevnem razširjanju teh govoric so bile, da je ruski tisk te dni začel javno popraševati, kje je druga fronta in popraševanje po isti se ostri. Propaganda je torej uspela, da so nekateri ruski krogi vsled tega postali nervozni. In baš to je bil namen sovražne propagande. Zavezniki bodo morali postati previdni in paziti, kaj je namen propagande, ki se zanaša med nje.

SEVERNA ITALIJA BOMBARDIRANA

Bern, Švica. — Angleški letalci so v soboto večer izvršili iz svojih baz v Angliji obsežen zračni napad na glavna industrijska mesta v severni Italiji. Mesta Turin, Milan, Genoa in drugi kraji so bili predmet strahovitega bombardiranja. Velik del vojnih tovarn je v razvalinah. S švicarske meje, ki je oddaljena okrog 40 milj od Milana, so videli ogenj več ur po napadu.

ŽGANJA JE ZAČELO PRIMANJKOVAT

Chicago, Ill. — Prodajalci likerjev in žganja imajo že marsikje težave glede dobave istega. Mnoge žganjarne izdelujejo zdaj alkohol, ki se uporablja za razne vojaške namene in vsled tega količina proizvodnje žganja pada. Nekaj je kriva tudi transportacija, ki je preobložena z drugim prometom. Vse to so vzroki, da žganja in likerjev prihaja manj na trg in ga bo bodoče mesece še manj.

SLOVENSKA ZEMLJA BO PRIČA HUDIH BOJEV

Zavezniške armade bodo prodirale po italijanskih nižavah in preko Balkana k donavskim nižavam in odtam proti Berlinu. — Dr. Čokova izjava in druge vesti.

Nemci bodo morda zgradili obrambno črto na slovenskem ozemlju

Znani vojaški poročevalec New York Herald Tribune, Major George Elliot, piše v svojem današnjem članku, da bo pomanjkanje bencina morda prisililo Nemce, da se drže defenzivne strategije. To bi pomenilo, da bodo prepustili zaveznikom ozemlja, katera je težko braniti, in se utrdili na posebno ugodnih točkah.

Nekatera poročila, ki seveda niso potrjena, pravijo, da Nemci nameravajo braniti v Italiji edino polotok Istro in staro fronto — na Piavi. Ta stara obrambna linija, nedaleč od bivše italo-avstrijske meje, se je v zadnji vojni dobro izkazala in je Italijanom delala ogromne težave.

Ta obrambna linija bi bila za Nemce jako ugodna in jim je tudi že dobro znana na podlagi starih izkušenj. Največji nedostatek te pozicije bi bil, da francoska meja ne bi bila zaščitena in da bi zavezniki dobili v roke zračne baze v Lombardiji. Od tam bi mogli z lahkoto napadati cilje v južni Nemčiji, Avstriji in Čehoslovaški.

O položaju na Hrvaškem

Madrid, Španija. — Italijanske divizije, ki se nahajajo na dalmatinski obali, so se baje začele zbirati v Zari in so zdaj na potu v Reko, ki se nahaja že v nemških rokah. Iz nekega italijanskega vira prihaja zatrdilo, da je bodočnost Reke še vedno nesigurna (Reka bi bila jako pripravnost postaja za prevoz italijanskih čet iz Balkana nazaj v Italijo). Italijanske čete, ki se nahajajo v severni Grčiji, Črni gori, Srbiji in Albaniji, so baje tudi že na potu domov.

Eden od nemških diplomatov v Madridu se je izrazil napram enemu svojih prijateljev, ki je nevtralec, da so Nemci kljub temu, da je Italija v razsulu, uspeli, da "zaloputnejo tržaška vrata na Balkan".

Nemci baje nameravajo pripraviti več obrambnih črt v severni Italiji, katerih zadnja bi sledila Julijskim Alpam.

Rommel se je pojavil na Balkanu

New York Times prinaša te dni članek Anne O'Hare McCormick, ki poroča med drugim, da je Mussolinijev padec povzročil premestitev maršala Rommela na Balkan.

Ta polotok, ki je sosed Italije, ni bil nikdar popolnoma miren pod italijansko okupacijo. Nemci so zaposlili večji del italijanske armade kot zasedbene čete ravno v onih deželah, kjer prebivalstvo Italijane najbolj črtili. Tudi ako Italija ostane v vojni na nemški strani, njihove policijske čete kljub temu niso več zanesljive.

Nemci se radi tega pripravljajo na boj na Balkanu — proti upornim ljudstvom in proti zavezniški invaziji.

Polom v Italiji je na Balkanu več kot podl obrambo osišča — on zdaj narekuje prihodnji strateški korak. O priliki invazije Sicilije še ni bilo jasno, kaj bo sledilo.

Boji na Primorskem

New York World Telegram piše, da so slovenski gerilci prodrli od 20 do 30 milj v notranjost Italije. Italijanske linije so prebile v gorah blizu Kobrida. Domače prebivalstvo se v velikem številu pridružuje gerilskim skupinam.

Oddelek gerilcev je iz zase- de napadel nemško kolono, namenjeno v Trst ter se je po velikem spopadu zopet umaknil nazaj v gore.

Izjava dr. Čoka o Primorski

Dr. Ivan Čok, predsednik Narodnega Odbora Jugoslovanov iz Italije, je podal zastopnikom časopisja v Washingtonu naslednjo izjavo:

"600.000 Jugoslovanov, ki trpe pod italijanskim jarmom v okrajih Trsta, Gorice, Zadra in Istre, so z neizmernim navdušenjem sprejeli vest o padcu glavnega nositelja italijanske strahovlade — Benito Mussolinija.

Polom fašizma jim je pokazal, da so zdaj začele zmagovati ideje, za katere so se vedno borili brez kompromisov in za katere so od začetka vojne naprej doprinesli toliko strašnih žrtvev, ko so pod najtežjimi okoliščinami delali in umirali za stvar vseh zaveznikov.

Jugoslovani pod Italijo pričakujejo, da jim bo zmaga prinesla svobodo, za katero so bili ogoljufani ob koncu prejšnje vojne. Kljub svoji jasni izraženi volji in v nasprotju z velikimi načeli predsednika Wilsona so bili izročeni tujemu gospodarju, pod katerim so več kot 20 let živeli brez političnih, kulturnih, verskih in drugih človeških pravic, katerega vlada pa tudi niso nikdar, niti ne za eno samo uro, sprejeli ali priznali.

V tem zgodovinskem trenutku so njihove oči uprte v ameriški narod in druge zaveznike, kateri visoki ideali in odločnost, da jih realizirajo, so izraženi v Atlantski poslanici, ki je najboljšje jamstvo, da bodo mogli kmalu organizirati svojo narodno življenje na novih in srečnejših temeljih, v skladu s svojim večnim stremljenjem in v okvirju svobodne in demokratične države skupnosti s svojimi brati Jugoslovani.

To bo ustvarilo predpogoje trajnega, dobrega sosedstva med Italijo in Jugoslavijo, kot so ga v preteklem stoletju zamisljali in zagovarjali najbolj niso več zanesljive.

(Nadaljevanje na 4. str.)

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski
list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891

Ishaja vsak torek in petek.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

The first and the Oldest Slovene
Newspaper in America.
Established 1891

Issued every Tuesday and Friday.

Published by
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$4.00	For one year \$4.00
Za pol leta 2.00	For half a year 2.00
Za četrt leta 1.25	For three months 1.25
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$4.50	For one year \$4.50
Za pol leta 2.25	For half a year 2.25
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50

POZOR! Številke poleg vašega imena na naslovni strani
kažejo, do kedar je plačana vaša naročnina. Prva pomeni me-
sec, druga dan, tretja leto. Obnavljajte naročnino točno.

Dopisniki so prošeni, da dopise pošljejo vedno malo prej, kakor zadnje
ure predno je list zaključen. Za torkovo številko morajo biti dopisi v ured-
ništvu najkasneje do petka jutraj prejšnji teden. Za petkovo številko pa
najkasneje do srede jutra. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rok-
pisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter, June 10, 1943, at the post office at
Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

NOBENEGA PRIZANAŠANJA
NISO VREDNI

V bistvu je sedanja globalna vojna, kakor jo nazivajo,
ker se pač preliva kri na skoro vseh delih sveta, vojna med
demokracijami in nazizmom, fašizmom in osvaja-
lajnimi japonsizmom. Za zadnjega še jasne ideološke
oznake ni. Japonsko osvajaško politiko prištevajo tudi
za neki japonski fašizem, ki se pa po njega okoliščinah raz-
likuje. Skupno predstavljajo Nemci, Italijani in Japonci
in njihne satelite takozvano osi. Ideologije vseh treh
Nemcev, Italijanov in Japoncev se v bistvu in tudi politič-
no med seboj razlikujejo. Toda v tem, da vse tri sile gle-
dajo, oziroma so gledale za zmago nad sedanjim gospodar-
skim redom in sistemi na svetu, so si enake in podobne. Vse
tri sile so nevarnost za široko in praktično ameriško demo-
kracijo in za široki angleški liberalizem. V tem zadnjem
ni razlike med tremi silami osi.

Zdi se nam pa, da je pogreška, kadar delamo razliko
med Nemci in naziji v Nemčiji. Ali med Italijani in faši-
sti. Kakor da je v vsaki omenjeni državi nekaj dvojnega.
Kakor da sta dva kozla v vsaki prizadeti državi. Enemu se
obeša grehe, drugega se oprošča. Neka človečanska meh-
kost sicer mehkim usmiljenim dušam res včasih šepeče, češ,
saj vsi Nemci ali pa Italijani niso taki. To sta le Hitler,
pa Mussolini je bil tak. Narod pa je druganejši. Well,
kaki posamezniki so mogoče drugačnejši. Toda večina
nemškega in italijanskega naroda pa je taka, kakoršna
sta nazizem in fašizem. Drugače bi za njim ne capljali.
Samo razlika je ta, dokler se Italijani niso bali, dokler ni
bilo krize so kričali na vsaki italijanski ulici: živio naš du-
še Mussolini. Ko je pa kriza prišla, je prišel iz hleva
drug kozel, ki pravi: Mussolinija sem zapodil, nikdar ni-
sem bil njegov. Preje mu je pa dvajset let pomagal ropati
in pobijati druge. Naj bi bil preje dokler ni prišla za Ita-
lijane kritična ura kdo kako znil proti Mussoliniju, Ita-
lijani bi ga bili živega raztrgali na kose. Zdaj se pa delajo
lepe, samo da bi ji ne zadela kazen za vsa roparska in to-
lajška početja, ki so jih vršili kakor sami satani nad dru-
gimi narodi nad dolgih dvajset let.

Zavezniki so v Afriki z Mussolinijem in Hitlerjem do-
bro obračunali. Namazali so jih in jim uničili precej ene
sile. Mussolinija so popolnoma uničili, njegovih Italija-
nov, ki so ga zvesto podpirali nad dvajset let pa se ne. Ko
je prišla nepričakovana invazija Sicilije in do bombardir-
anja Rima, je nastal v Italiji političen potres. Mussolini-
ja so pogladi, najbrže le samo v milostni penziji, če se mu
bo kaj hujšega še zgodilo še ni gotovo in se še ne ve, dasi
lopov zasluži najhujšo kazen. Ob političnem potresu v Ita-
liji sta govorila Churchill in Roosevelt in apelirala na ita-
lijanski narod in na novo Badogliojevo vladajočo se poda,
odpove Nemcem zavezništvo in pomoč in sprejme brezpo-
gojjo predajo. Skoro ves teden so čakali na odgovor, kar
je pa nadvse usodno. To čakanje je dalo Nemcem priliko,
da so premaknili več deset divizij iz Francije in od drugod
v severno Italijo, kjer utrjujejo ob reki Po obrambno črto
v nizavah pod visokim alpskim pogorjem. Ravno to so
Nemci hoteli, več časa, da se ustanove v dobrih pozicijah,
da se bodo lažje dalj časa pozneje upirali. Tega enoteden-
skega čakanja ni bilo prav nič potreba. Še več, prav v tej
politični zmedbi, bi morali invadirati italijansko celino, ker
jo ni skoro nihče branil. Stalno bombardiranje italijan-
skih mest bi se moralo nadaljevati, dokler bi se še vedno od
fašizma oamljeni Italijani ne zavedli kaj jim je za storiti,
namreč poklekni in prositi za milostni mir. S čakanjem
na odločitev Italijanov je storjena po našem pogreška.

Kaj pa so Italijani? Nekateri zapadni narodi govo-
o njih vrlo spoštljivo. Zraven se ozirajo na njihovo zgo-
dovino in kažejo na njihovo nad dva tisoč let staro civilizaci-
jo in kulturo. Sedanjí Italijani, ki so mešanica raznih
skupin so res nekaki nasledniki Rimljanov, ki se pa do vr-
linah in drugače od njih močno in daleč razlikujejo. Pa tudi
stari Rimljani niso bili taka izredna posebnost. Rim je bil

pač takrat središče politične, gospodarske in druge moči.
Kako so do teh moči prišli pa zgodovina nič kaj laskavo ne
govori. Prišli so z nasiljem, precej podobnim, kakoršnega
sta se posluževala Hitler in Mussolini. Z mečem in silo so
podjarmovali druge svobodne manjše narode, jih tlačili in
izjemali, da so se v Rimu velikaši lahko mastili. Ali naj
spoštujemo tiste njihove sisteme? Potem bi ne smeli ob-
sojati Mussolinija, ker ta je le kopiral nekdanje rimske tri-
noge. Kako so Rimljani preganjali krščanstvo, je najbolj
tragičen del zgodovine krščanstva. Vzemite v roke samo
knjigo o življenju svetnikov in videli boste kaj so z marsi-
katerim svetnikom delali. Mučili in morili so premnoge s
tako sadistično naslodo, da bi kaj takega noben prebivalec
Luciferjovega pekla ne zmogel. In v Italijanih ta satanski
sadizem kaj rad oživi. Samo dajte jim kako politično moč
v roke, pa zadivja v nji ta sadizem z vso močjo. Ko je za-
čel fašizem leta 1922 je začel v Italijanih ta sadizem divjati
kakor bi bili obsedeni. Naše slovenske ljudi so preganjali,
morili, streljali, trpinčili, kakor bi niti sam satan ne mogel.
In take nekulture divjake naj se prištevajo med vitežke na-
rode? O, ironija!

Vobče Italijani niso bili še nikdar pošteni in taki, ki bi
dali kaj na dano besedo, ali ki bi spoštovali pogodbe in pra-
vice svojih bližnjih. Če so držali pogodbe v preteklosti so
to storili samo zato, ker so se bali močnejših sosedov.
Manjše sosedo so pa napadali in ropali, kadarkoli so mogli.
Tak viteški narod, je narod italijanski.

Zato Italijanom kaj verovati, ali se zanesti na kako
njihovo besedo ali obljubo, je največja pogreška.

NAROČNIK POROČA O VE-
LIKEM NEURJU V PENNA.

Bridgeville, Pa.

Ker ravno pošiljam naročni-
no za list, ki ga zelo rad prebi-
ram in komaj čakam vsake šte-
vilke, naj poročam nekoliko
novic iz te okolice.

V tukajšnji okolici smo imeli
koncem zadnjega meseca ve-
liko neurje. Bila je huda vroči-
na in sopara se je nabirala po
tukajšnjih zasekah in dolinah.
V noči 27. julija je strašno ro-
govilo. Utrgal se oblak. Pravi-
vijo, da nad nekaterimi tukaj-
šnjimi hribi se usedejo oblaki
tako nizko, da jih sape med
hribi ne morejo razgnati, do-
kler se ne dvignejo višje nad
hribe. In kjer se to zgodi, lije,
kakor iz skaf, ali kakor pravi-
vijo, da se oblak utrga. Tak na-
liv je povzročil v okolici Presto-
in v drugih krajih strašno
škodo. Izprala je zemljo iz
mnogih vrtoev po strminah in so
vsi pridelki uničeni. Tako je
vedno, če ni ena reč je pa dru-
ga.

Vroče je in se mi dosti ne lju-
bi pisati. Veseli me, kljub mo-
jim starim letom, da se je začel
fašizem v Italiji lomiti. Upam,
da bom dočkal, da bo tudi
zlobni Hitler padel, ki je svetu
povzročil toliko gorja. Kaj je
vse povzročil v starem kraju,
kaj po Češkem, pri nas, Grškem
in drugih krajih. In celo tu, ko-
liko naših mladih fantov je mo-
ralo iti na boj proti temu hu-
dobnežu. Vaš list je prav pisal,
ko je že pred vojno svaril in
povdarjal, da bi morali zavezniki
stopiti na prste Hitlerju in
Mussoliniju. Pa se je čakalo in
čakalo in pekel je svet dočakal.
Kedaj bo te morije konec? Svet
ima zdaj res strašno šolo in
upajmo, da se bo nekaj naučil,
da se takim prevratnežem ne
bo več dovoljevalo šariti, kakor
se je preje.

Pozdrav Vam in vsem naroč-
nikom lista.

Naročnik.

O SLOVENSKEH LISTIH IN
DRUGEM MED NAMI

Cleveland, Ohio.

Cenjeno uredništvo: — Je že
nekaj mesecev, kar se nisem
oglasil. Pa je tako, da se v tej
vročini in v teh takozvanih pas-
jih dneh človeku ne ljubi pisa-
ti. Rajši sedimo po naših vrtič-
kih v kaki senci in beremo, kaj
drugi pišejo in kaj imajo do
brega za povedati. Med pisa-
njem tega dopisa ravno poslu-

šam radio, po katerem oznanja-
jo, da bodo začeli Italijo zopet
bombardirati, ker se ni odzva-
la, kakor je bilo pričakovati,
da bi sprejela mirovne pogoje
našega generala Eisenhowera.
Te presnete polentarje bi naj
vse podrobili. Le kaj so jih ča-
kali toliko časa. Zdaj ko je ta-
ko daleč prišlo, da ima odloči-
ti orožje, naj se Italijane in
Nemce tako dolgo tepe, da bo-
do enkrat vojne siti. Začeli so
jo, zdaj jo naj pa imajo.

Ko prebiram tu in tam razne
slovenske liste, sem zadnji te-
den našel v tukajšnji Enako-
pravnosti članek pod naslovom
"Newyorška pisma", pod katero
rubriko piše znani F. Kerže, ki
sedaj biva v Velikem New Yorku.
Včasih kako dobro zapiše,
včasih pa tudi le samo piše in
ne gleda kaj piše. Že par-
krat sem zapazil, da silno vse
vprek kritizira. Nihče pri SAN-
SU, ne kje drugje ne dela prav.
Ne povzga pa ne, kako bi on na-
pravil, če bi bil on na vodstvu.
To naj bi povedal. Kajti če kdo
tadla kako klobaso da ni za
nič, mora vedeti kaj ji manjka
in zakaj da ni za nič, in kaj bi
ji on dodal, da bi bila res do-
bra. Kerže ima dobre misli, sa-
mo razpleta jih pa tudi v neko
brezkončnost in če razpletanju
slediš se zgubiš in ne veš več
pri čem si. In še nekaj, preje je
večkrat pisal, kako je vabil ju-
goslovanska društva v New
Yorku, da bi se združili vsi Sr-
bi, Hrvati in Slovenci. Pozneje
nekoč je pa priznal, da so po-
cepljeni bolj, kakor kedaj pre-
je. Zakaj jih pa dragi Franci
nisi bolje združil? Vidiš, kako
je težavno tako delo, pa se je-
ziš nad SANS, zakaj bolje ne
dela.

Tudi jaz pridem večkrat sku-
paj s Hrvati in Srbi. Res je, da
so postali skoro oboji bolj hlad-
ni, kakor so bili preje za Ju-
goslavijo. Krivda je pa to to-
kar je vojska zadala tak udar-
ec nam vsem. Slovence je vr-
gla pod Nemce in Italijane. Hr-
vate pod Hitlerjevega Kvizlin-
ga Paveliča in Srbe pod kruto
peto nazijev. Vse tri se enako
zatira, zraven pa še hujška ene-
ga proti drugemu. Zraven je
nekaj starokrajške politike, ki
ni bila najboljša še pred vojno
ne, zdaj je pa še slabša, malo
pa še tukajšnje, pa je godlja
popolna. Srbi si mislijo, mi la-
hko izhajamo brez Hrvatov in
Slovencev. In tudi Hrvati so ve-
likem številu prepričani, da
lahko izhajajo brez Srbov. Gle-

de nas Slovencev se pa na zad-
nje ne menijo dosti ne Hrvati
ne Srbi. Vidite tako je in na
podlagi tega je tudi naše edin-
stvo tako kakoršno je. Če bi
nas danes kdo vprašal kaj ho-
čemo, bi najbrže nobeden iz-
med nas ne vedel povedati pra-
vilnega odgovora. Vse bi radi
in nič. Važno se pa delamo, ka-
kor da nas mora ves svet poslu-
šati.

Mr. Keržu tu bi svetoval, da
naj v prihodnje piše bolj dolo-
čeno. Naj sestavi vsaj za nas
Slovence program in ga objavi.
Pove naj, kam naj vodstvo
SANS gre in po kateri mizi
naj začne razbijati, da bo kaj
zaleglo in da bo slovenske zah-
teve kaj upoštevali. Na ta na-
čin bomo kam prišli. Vse dru-
go je prazna slama.

V par dopisih sem tudi že vi-
del, da nekateri pogrešajo
dnevnik. Well, tudi jaz sem ga
nekaj časa. Danes sem pa Ame-
rikanskega Slovenca bolj vesel
kakor preje. Urejevan je bolj-
še, kakor je bil in ima kaj pe-
stro vsebino, kakoršna nima no-
ben drug list. Jaz zdaj vsako
številko s posebnim zaniman-
jem preberem. Ima stvarne in
resne članke, lepe zanimive do-
pise in druga tvarina je tako
zanimiva, da je veseli čitati.
List ni napolnjen z enakimi
čanki, kakor so drugi listi, ki
jih menda dobijo iz raznih
propagandnih uradov. Ampak
ima lastno gradivo, ki ga ni
najti drugje in to dela list za-
nimiv. Za dnevnimi novicami
vsak dan jaz v slovenskih listih
ne gledam. Zvem jih vsako ju-
tro z radio še predno grem na
delo in iz jutranjega angleške-
ga lista, ki ga imajo moje hče-
re. Iste novice najdem potem
zvečer v tukajšnji dveh sloven-
skih listih. Zaradi novic
meni ni potreben dnevnik. Pač
pa za razglabljanja raznih na-
ših slovenskih zadev in pa radi
slovenskega drugovrstnega be-
rila pa so potrebni slovenski li-
sti. To seveda le kar se mene
tiče. Za druge jaz ne vem in ne
morem govoriti.

Vprašanje slovenskih listov
pa je pričakovati, da bo vedno
težje. Vsaka številka sloven-
skih listov prinese številne mrt-
vaške vesti. Če bodo naši ljudje
tako umirali in drugega pričak-
ovati ni, ker se staramo, bo
naše narodno drevo kmalu
brez listja. V prihodnjih des-
etih letih bo jako velika razlika.
Naša mladina pa se tu in tam za
slovenske liste nekoliko zani-
ma. Dovolj pa ne. Tega ne mo-
rem zapisati niti o nas Cleve-
landcih. Kaj naj se pričaku-
je še le drugje. Lani sem bil na
počitnicah v Pennsylvaniji pri
sorodnikih. Od petih družin je
do blizu 30 deklet, nekatere so
zdaj že žene in fantov in mož,
ki so tu rojeni. Slovensko niti
ne govore drugje, kakor doma
poslušajo mater, ki z njimi slo-
vensko govore, a oni z njimi na-
zaj le samo angleško. Da bi bra--
kuje. Kakšno bodočnost naj
potem pričakujemo za naš tisk
med našo mladino. Ta stari mo-
ramo držati dokler moremo.
Dokler bomo mi živeli bo ne-
kaj slovenskega berila, ko nas
ne bo, ga ne bo več, ker ga ne
bo imel kdo podpirati, ne brati.
Mi starejši smo dolžni podpi-
rati slovenske liste. Kdor zdaj
izmed nas kdo liste bdovedu-
je, je prav tako, kakor bi iz-
podmikal kamenje v zidu. Z
umiranjem starejših pa ne bo-
do prizadeti samo listi, prav
tako tudi naša slovenska dru-
štva in naše organizacije. Zani-
manje za liste bo ponehalo, ko
nas starejših več ne bo.
Nihče se ne bo več tako žrtvo-
val za družba, kakor smo se
mi starejši. Kdor bo dočakal
bo videl.

Glede drugega ne bom pisal,
pa še drugič zopet kaj.

Pozdrav vsem čitateljem po
vsej Ameriki!

F. K.

Katoliški Slovenci smo tako
močni, kolikor in kakor je moč
naše katoliško časopisje.

KRALJ VIKTOR
EMANUEL

O italijanskem kralju, ali
kakor ga nekateri v šali nazi-
vajo za "kraljčka," ker je
majhne postave se te dni mno-
go čuje in sliši. Premnogi se
iz njega te dni norčujejo, ne-
kateri se ga tudi s psovki
privoščijo, kakor so že slučaji.
Naš predsednik je zadnji ob-
sodil dajanje imen italijan-
skemu kralju. Previdni časniki
karji so pozneje izjavljali, da
ima predsednik čisto prav, ker
dokler je vlada bila v poga-
janjih s kraljem in italijan-
sko vlado res ni primeren čas,
da se daje kralju kaka imena,
da si se seveda po mnenju nas
navadnih ljudi to ni tako ve-
lika škoda, pa tudi ne tak po-
seben greh. Gre le za bolj pra-
vilno nastopanje.

Kralj Viktor Emanuel je
potomec hiše Savojske iz ka-
tere izvira kraljeva rodbina
Italije. Sled rodbine se sledi v
nemško rodbino grofa Bert-
holda, ki je postavil svoj dom
na slemenih zapadnih Alp,
med goro Blanc in ženevskem
jezerom v 11. stoletju. Leta
1418 si je grof savojski nade-
jal naslov vojvode in dve leti
pozneje je dosegel načelstvo
nad Piedemontom. Savojski
vojvoda je postal kralj Sicilije
leta 1713 in leta 1720 pa kralj
Sardinije. Leta 1831 je moški
rod v hiši Savojski izumrl. —
Vladar je postal princ Carlo
Alberto, sin rodbine Savojs-
ke-Carignanske. Ta se je od-
povedal prestolu 1849 v do-
bro svojem sinu poznejšemu
kralju Vittorio Emanuele II.,
katerega so dne 1861 proglasi-
li za kralja zedinjene Italije.
Leta 1878 je umrl in ga je na-
sledil sin kralj Umberto, ki je
vladal do leta 1900. Takrat
pa je nastopil vladajočo sedanji
"orjak" kralj Viktor Ema-
nuel III.

Kralj italijanski Viktor E-
manuel je po telesu mali člo-
veček. Ni ravno nečeden člo-
vek. Kdor ga vidi si baje ne
more pomagati, da se mu
smeje. Poročil se je baje z
močno Črnogorko, ki je za-
cel čevelj večja od njega in
zgleda, da je mnogo močnej-
ša od njega, da bi ga lahko
kakor malega fantka našeska-
lo pred vsako jedjo.

Kljub temu pa je možiček
srečen. Ze 43 let kraljuje vul-
kanični Italiji, če tudi najbolj
smešen kralj na svetu. Mnoge
druge monarhe je preživel.
Kako je to vse dosegel? Pred
prvo svetovno vojno je bil naj-
večji zbiralac starega kovane-
ga denarja. Objavil je klasič-
no delo o novčarstvu v desetih
zvezkih.

Očividno pa je možiček ja-
ko moder in zna gledati v pri-
hodnost. Ko se mu je začel
po zadnji vojni majati prestol,
je prezl maršala Badoglio in
sprejel Mussolinija. Je bila to
napaka? Z našega stališča
pa č. Z njegovega pa ne.
Dežela se je nekako uda-
la in kraljiček je brezbrži-
no vladal 20 let v ozadju Mus-
solinija. Celotno abesinski cesar
je bil za spremembo, za nekaj
časa. In takrat se je držal mo-
dro in pokoncu, da še nikoli
tako.

Dasi tih in redkobeseden,
pravijo, da ima jako dober
pravijo. Pravijo, da ve natan-
čno za razdaljo med vsemi e-
vropskimi mesti, za proraču-
ne vseh držav in narodov, da
tume vojskovanj, samo nobe-
nega datuma ne ve, da bi Ita-
lijani dosegli kedaj res po la-
stni zaslugi kako pošteno zma-
go na kakem bojišču.

Nekateri so pravili, da je
mali Emanuelček bil le orodje
Mussolinija. Pa če tudi pritli-
kavček je sedel na vozu s Mus-
solinijem dvajset let in te dni

DOGODKI

Med Slovenci v
Ameriki

Nov grob v Pennsylvaniji
North Braddock, Pa. — Tu-
kaj je umrla Mary Zupančič,
stara 77 let in doma iz Podbu-
kovja pri Stični na Dolenjskem.
Njeno dekleško ime je bilo Hri-
bar in v Ameriki je živela 54
let. Tukaj zapuška moža Jos.
Zupančiča, tri sinove, tri hčere
in brata Franka Hribarja.

Novi Slovenci na Chisholmu
Chisholm, Minn. — Gospa
Štokljaja, ki stalno "štorkljari"
po svetu je prinesla sledečim
družinam nove Slovence in si-
cer: Družini Mr. in Mrs. Edvar-
du Košak krepkega sinčka, ki
so ga krstili za Ronaldom Edvar-
du. — Družini Mr. in Mrs. Jo-
žef Pirnat, tudi krepkega sin-
čka, ki so ga krstili na ime
James. — Družini Mr. in Mrs.
Alojzij Praportnik pa zalo
hčerko, ki so jo krstili za Jeane
Louise. — Vsi ti novi Slovenci
se v naši lepi Minnesoti dobro
počutijo. Srečnim staršem naše
čestitke!

Poroka

Chisholm, Minn. — Miss An-
gela Arko, hčerka dobroznane
slovenske družine Mrs. Frances
Arko se je poročila te dni z že-
ninom Alvinom Johnsonom, ro-
dom iz tega mesta. Poročne
obrede je izvršil domači č. g.
župnik John E. Schiffer. Obi-
lo sreče v novem stanu!

Slovensko gostilno oropali

Cleveland, Ohio. — Neznani
zlikovci so vlomili v gostilno
rojaka Kerna na vogalu Grove-
wood Avenue in East 169th
Street v Collinwoodu. Odneli
so žganja, cigar, cigaret in dru-
gega blaga v vrednosti nad
\$1,000.00.

Od vlaka povožen

Nokomis, Ill. — Tu je vlak
zavozil v skupino delavcev, ki
so delali na progi tri milje od
tu. Vsi so bili na mestu ubiti.
Med prizadetimi je bil tudi naš
rojak Leopold Hočvar. Drugih
podrobnosti poročila ne ome-
njajo.

Novice iz Milwaukee in okolice

Milwaukee, Wis. — Rojak
Anthony Primožič, ki je v služ-
bi prometne policije se je pri
zasledovanju nekega avtomobi-
la ponesrečil, ko mu je izpodle-
telo motorno kolo in dobil moč-
ne notranje poškodbe. Zdravi
se v bolnišnici. — Rojak Steve
Novak, trgovec v West Allisu
se je ponesrečil. Nažgal je plin,
da bi segrel vodo v svojem po-
letnem bivališču pri Trout je-
zeru. Sapa je plin ugasnila, a
cevi ostala odprta. Ko se je vr-
nil je videl, da je plin ugasnjen.
Po neprevidnosti je posvetil z
vžgalico, ki je plin vžgala in
nastala je eksplozija. Močno
obžganega so pripeljali v To-
mohawk v bolnišnico, kjer se
zdaj zdravi.

Umrli so v Milwaukee: V to-
rek dne 27. julija je umrl rojak
Anton Pucelj, star 58 let, doma
iz Trebelnava na Dolenjskem.
Bil je vdovec. Pokopan je bil iz
cerkve sv. Janeza Ev. — V so-
boto 31. julija pa je umrl rojak
John Puhek, doma nekje iz Do-
lenjskega. Na ulici mu je prišlo
slabo. Prepeljali so ga v bolniš-
nico, kjer je kmalu nato izdih-
nil. Pokojnik se je preselil pred
leti semkaj iz Calumeta, Mich.
— V ponedeljek pa je umrl ro-
jak Jožef Matzelle. Poleg žene
zapuška še štiri sinove in tri
hčere. — Vsem umrlim R.I.P.

se je ojunčil zavijtil svojo
malo možico in jo pogljal v se-
dalo trebusastega Benitoja in
slednji je zletel z vlade. Pa
recite, da je italijanski kral-
jiček, kar tako le samo za za-
peček!

Zapadna Slovanska Zveza

DENVER, COLORADO

Naslov in imenik glavnih uradnikov

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: Leo Jurjovec, 1840 W. 22nd Place, Chicago, Ill.
Podpredsednik in mladinski nadzornik: Geo. J. Miroslavich, 3360 Vine Street, Denver, (16) Colo.

2. podpredsednik: Frank J. Bradach, 2309 Nicholson St., Lockport, Ill.
Tajnik: Anthony Jersin, 4676 Washington St., Denver, (16) Colo.
Blagajnik: Michael P. Horvat, 4417 Penn. St., Denver, (16) Colo.
Vrhovni zdravnik: Dr. J. F. Snedec, Thatcher Bldg., Pueblo, Colo.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: Thomas J. Morrissey, 1934 Forest St., Denver, (16) Colo.
2. nadzornik: Mike Popovich, 1849 Grove St., Denver, (16) Colo.
3. nadzornik: Anton Ruper, 408 E. Mesa Ave., Pueblo, Colo.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: Joe Blatinik, 2609 E. Evans, Pueblo, Colo.
2. porotnik: Johanna V. Mervar, 7801 Wade Park Ave., Cleveland, O.
3. porotnik: Vincent Novak, Box 492, Ely, Minn.
4. porotnik: Joseph Godec, 16215 Hunters Ave., Cleveland, Ohio.
5. porotnik: Candid Grmek, 9537 Ave. M, So. Chicago, Ill.

UREADNO GLASILO:

"Amerikanski Slovenec", 1849 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Vse denarne nakaznice in vse uradne račune naj se pošiljajo na glavna tajnika, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem v odrasli oddelci, spremembe zavarovalnice, kakor tudi bolniške nakaznice, naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Z. S. Z. se priporoča vsem Jugoslovanom, kakor tudi članom drugih narodnosti, ki so zmožni angleškega jezika, da se ji priključijo. Kdor želi postati član Zveze, naj se oglasi pri tajniku najbližnjega društva Z. S. Z. Za ustanovitve novih društev zadostuje osem oseb. Glede ustanovitve novih društev pošlje glavni tajnik na zahtevo vsa pojasnila in potrebne listine.

SLOVENCİ, PRISTOJATE V ZAPAD. SLOVANSKO ZVEZO!

MINUTES

OF THE SEMI-ANNUAL MEETING OF THE SUPREME BOARD OF THE WESTERN SLAVONIC ASSOCIATION

The auditing and examination of books of The Western Slavonic Association was called to order on July 30, 1943 at 9:00 A. M. at the home office of the Association.

Those present were: Leo Jurjovec, president, Anthony Jersin, secretary, Michael P. Horvat, treasurer, Thomas J. Morrissey, chairman board of trustees, and Mike Popovich, 2nd trustee. The auditing of the books and the examination of bonds and other valuable documents and papers, at the office and The First National Bank of Denver, respectively, were completed at 2:00 P. M. at which time the supreme president, Leo Jurjovec, called to order the semi-annual meeting of the supreme board.

Upon a motion duly made and seconded the reading of the minutes of the previous meeting was dispensed.

The supreme president then submitted the following report: Worthy Brother Supreme Officers:—

As you may have noticed, my fraternal activities during the past few months have not been as full and complete as in the previous months of my tenure in office. The reason for this decline in fraternal activity is that most of my time has been devoted to the U. S. Treasury Department in organizing all factory employees in my district in a systematized 10% payroll deduction plan for the purchase of War Savings Bonds. Our servicemen on all fighting fronts are daily making the supreme sacrifice that we, our families and people all over the world may be free and once more seek the peace that was God's gift to man. Although it is expected that men will die in action, many lives are still being lost that could have been saved had the proper equipment been available. To do what I can to provide funds to purchase this equipment I have found it necessary to neglect other matters and as every loyal American should, do everything in my power to hasten our victory.

Nevertheless, I have been following very carefully the reports on our 35th Anniversary Campaign as well as those of the special campaign honoring the birthday of our beloved mother, the Western Slavonic

Association, which was concluded conclusively that through a concerted effort of the rank and file of the Association we could very substantially increase our membership. The officers and members of lodges No. 1, 3, 33, 38 and 41, are to be commended for their splendid record made during the past 6 months. To them and to all lodges and members who contributed to the success of this campaign, and especially to sister, Mary Kogovsek, a member of lodge "Slovan" No. 3, of Pueblo, Colo. who through her love and devotion to the Association secured 50 new members during the past 6 months, I extend my deepest thanks and appreciation. I sincerely hope that our efforts during the balance of our 35th Anniversary Campaign will not be relaxed and that we will surpass our quota of 1000 new members.

In our Juvenile Department we have had a steady influx of new members, but our total membership has not been increasing proportionately. The reason for this is that too great a number of our juveniles are being lost through suspension. The members of the Supreme Board are not in a position to check this, of course, so the secretaries, officers and supervisors of each of the individual juvenile lodges will have to exert every effort to remedy this condition. In case where a juvenile is in arrears for several months, these officers or supervisors should contact the parents of the juveniles and explain the fact that the juveniles are delinquent in their dues and that suspension must follow unless payment is made. In most cases the parents are most likely ignorant of the fact that the dues are past due and would gladly keep the children in good standing if only informed of that fact. True, this may entail some extra work and effort on the part of these men and women, but each and every juvenile is a vital and necessary part of the future of our Association and these extra sacrifices are well worth the effort.

With respect to our financial situation, we are still in the high state of solvency that we have maintained in the past. However, with the world in the chaotic conditions that now

exist and with so many of our men in the armed services, we cannot possibly expect and hope to keep on increasing our state of solvency. High interest bearing investments are unobtainable, and the choice investments we had once thrived on are a thing of the past. The soundest investments we can make are 1st lien real estate mortgages, F. H. A. mortgages and War Savings Bonds and I strongly urge that we avail ourselves of every opportunity to make investments of this type. Brother Anthony Jersin, our Supreme Secretary, and the members of the Supreme Board of Trustees have managed the financial affairs of our Association admirably and I know they will continue to do so in the future.

It was with the deepest sorrow that we learned of the death of Bro. David August Topolovec, who was the first U. S. serviceman to lose his life in the line of duty. On behalf of the Western Slavonic Association, I wish to extend my most profound sympathy to the bereaved parents and relatives of the deceased. No greater love can any man have than to be willing to sacrifice his life for his country, and this, Bro. Topolovec so gallantly and bravely did. Let us pray that this war will be over soon so that all our boys may be able to come back to us again.

And now in conclusion of this brief report I wish to appeal to each and every member of the Association to give me his wholehearted support and cooperation throughout the balance of this campaign. I am deeply thankful to those members who have aided me thus far, and am rather proud of the showing we made. If all the members will join in getting our shoulders to the wheel, I know that at the conclusion of this campaign we will present our Western Slavonic Association with a birthday present of more than our quota of One Thousand new members.

Thank you.

Leo Jurjovec, Sup. President.

Upon a motion duly made and seconded the report of the supreme president was adopted as read.

REPORT

of the First Supreme Vice President, Juvenile Supervisor and Fraternal Voice Editor submitted to Semi-annual Supreme Board Meeting, held July 30, 1943 — Denver, Colorado.

Gentlemen:

I deeply regret that for the first time in thirteen years, I am unable to be present at a Supreme Board Meeting to offer my report in person. Also, I am sorry that a more complete report was not made up covering the duties and activities in my various responsibilities. Many pressing matters prevented me from compiling a report of personal efforts in performance of my duties and to give a review of the past work and progress of the Juvenile Dept., and now, it was urgent for me to leave the city.

I was made very happy by the remarkable enrollment of new juveniles during the special WSA Birthday Drive when we admitted 125 children into our Juvenile Department. The report of the Supreme Secretary will show a complete record of the numerical and financial growth of the Juvenile Department. This report will indicate that we are on the way to establish a new record. I sincerely hope that before the 35th Anniversary Campaign comes to a close, we shall be able to boast of a record surpassing that of any year in our history.

I am still looking forward confidently to the time when a more spirited and enthusiastic

interest in genuine fraternalism will bloom out in every WSA locality, not only in the few same spots from year to year. Our aim should be to bring our present lodges up to standard and then spread out in all directions to bring our family protection to hundreds of more homes.

To bring this about, may I suggest that we must do something in which we have been seriously lacking, and that is, to give more publicity to our aims and purposes with written and spoken word by more Supreme Officers, lodge officers, and from individual members — then back it up with individual effort and unity of action by all toward a bigger and better Association which will then positively flourish for the good of mankind for many generations to come.

We owe this to our children who will benefit by our work when they are heads of their families. Too much can never be done for the future. Adult members who will some day be the caretakers of the WSA and leaders in our fraternal cause.

I trust that this meeting will produce some worthwhile and constructive discussions for the benefit of my boys and girls of the WSA othat our Juvenile Department will prosper and grow in every respect.

Please accept my best wishes for a successful meeting, and again I express my regrets for being unable to share in your fellowship as you work and plan for the good and welfare of our beloved Association. May your loyal efforts be rewarded by more cooperation and support from the rank and file.

Good Luck,
George J. Miroslavich.

Upon a motion duly made and seconded the report of the first Vice-President, Juvenile Supervisor and Fraternal Voice Editor was unanimously adopted as read.

REPORT OF THE SUPREME SECRETARY

Worthy Supreme President and the members of the Board:

In accordance with our by-laws, I have prepared a condensed semi-annual report for the first half of fiscal year ending June 30, 1943, of the condition and affairs of The Western Slavonic Association, as follows:

Financial Report of the Adult Dept.:
We gained in mortality fund \$ 13,347.67
Sick and accident fund..... 618.00
Indemnity and oper. fund..... 129.70
Beneficent fund..... 109.27
Convention fund..... 848.55
Expense fund..... 211.72

Total gains in all six funds 15,264.91
Balance Dec. 1, 1942..... 376,367.19

Balance June 30, 1943..... \$391,632.10

Financial Report of the Juv. Dept.:
Gained in mortality fund..... 1,375.60
Loss in expense fund..... 185.33

Net gain..... 1,190.22
Balance Dec. 31, 1942..... 27,888.59

Balance June 30, 1943..... \$29,078.81

Membership of the Adult Department:

There were 94 new members enrolled and 42 reinstated; 78 suspended, 1 withdrew and 15 died. Net gain for 42 members. On June 30, 1943, we had 2845 adult members in good standing.

Membership of the Juv. Dept.:

There were 303 new members enrolled and 23 reinstated. 52 transferred to adult department, 160 suspended, 1 withdrew and 3 died. Net gain in juvenile membership for 110 members. On June 30, 1943, we had 2739 juvenile members in good standing, or 5584 in both departments.

Planinski lodge No. 20, has merged with Planinski Bratje No. 5, both lodges were, and the latter is still, located at Leadville, Colo.

Napredni Slovenci lodge No. 25, of West Frankfort, Ill., has merged with Three Star lodge No. 33, of Chicago, Ill.

You will note from the reports that our membership campaign in 1942 first half of year was somewhat better than the same period this year in the adult department. However, the juvenile membership shows much substantial increase this year than it did for the same period last year. Thanks for this fine progress to such members as Mrs. Kogovsek of Pueblo, Mrs. Danailoff of Frederick, Mr. Costello of Diamondville, Wyo., Mr. Jurjevics of Central City, Pa., our worthy supreme President and first vice-president and all those who have in any way assisted in the juvenile membership campaign. To those who have heretofore so nobly performed their duties in getting new members, I appeal that they continue with their fine work and to those who have not done their share in this gigantic 35th anniversary campaign, I earnestly appeal to get started immediately and catch up for the time lost so far. Let us all strive that our 35th anniversary campaign will achieve the goal of 1000 new members. We only need 603 more to reach that quota. If we would only realize that it is our duty as good members, as well as good and loyal friends to our neighbors and members, we would ask them to insure their children in a fine solvent and democratic Association and we would not have any difficulty of even surpassing that quota. Our rates are the most reasonable, our benefits are the most liberal and above all our Association is the most solvent. Our solvency, as reported to the State of Illinois, is 134.15% and our ratio per cent of actual to expected mortality on gross amount at risk during 1942

was only 59.32%. This is very good report and should be carried to our friends and prospective members.

Our net rate of interest earned on benefit funds during 1942 was 3.83%. The reason that the said earning was not any higher was because we purchased \$80,000 worth of U. S. War bonds for that year which purchases somewhat effected the interest rates for last year.

In the past 6 months we purchased mostly First Mortgages on Denver improved Real Estate at the rates between 4 1/2% and 6% per annum. We also purchased \$6000 more War Bonds, Ser. F, \$3000 more Salt Rivers 4 1/4% and \$5000 Camden, N. J. Gen. Ref. 3 1/2%, which fact will naturally increase our interest earnings for this year. We should continue to invest our moneys into Denver or its vicinity's improved real estate at the rates as we have been doing heretofore, and, if we do not get enough of them, which would be suitable to us, we can invest the surplus into the U. S. War Savings Bonds. It is almost impossible to get any municipal bonds with any substantial returns. Therefore, I suggest that we will have to meet the present conditions in the new types of securities. Any bonds that we can call on the 2% or lower yield bases should be disposed of and replaced with the securities which will yield us higher rates of interest.

Our war problem is not as serious as it has been anticipated. We have been exceedingly fortunate so far by not losing more than one member in the war. Let us hope that we will continue to be as fortunate in the future and that all our members shall return to their respective homes in the best of health after we have won this conflict.

I do not think that we will need any war clause on our policies because we have almost \$100,000.00 in surplus and most of our members in the armed forces are insured for only \$500.00. We now have nearly 400 members in the armed forces. Therefore, there is no immediate necessity to attach any war clauses to the policies of the boys in service. The way it looks now the war will be over before we expected.

I cooperated with Mr. Hyman D. Landy, Secretary of the Colo.-Wyo. State Fraternal Congress, in having the last legislature of the State of Colorado enacting a new fraternal code, allowing the enrollment of this state to be enrolled into membership from birth instead of waiting until they have reached one year and also to accept the applicants to age 45 without a medical examination for \$1500.00 insurance. Said new code also provides that any member may designate his or her estate as the beneficiary. The above new fraternal code is of a great importance to all fraternal organizations doing business in this State. Therefore I recommended to CFU, SNPJ, KSKJ, AFU and our own Association to pay Mr. Landy \$50.00 each for his work in having said code amended, and they all agreed and paid said fees for said services.

A new fraternal code has also been enacted by the State legislature of Ohio in that that they, too, may enroll new applicants into the fraternal organizations without medical examinations.

Both of the above enactments ought to assist a great deal in enrolling children into our Association in the States of Colorado and Ohio.

I regret that due to some unexpected conditions which

(Continued on page 4)

Resnična ali napačna vprašanja za lastnike Električnih Prazilnikov

IZJAVA—Meso se mora imeti v ledenici dokler se ne da praziti.

☐ RESNICO ☐ NAPAČNO

Zgorajšnja izjava je napačna. Meso se mora vžeti v ledenico 2 ali 3 ure pred praznjenjem.

☐ RESNICO ☐ NAPAČNO

IZJAVA—Popolna jed—meso, krompir, vegetacije in desert—se lahko kuhajo hkratu v električnem prazilniku.

☐ RESNICO ☐ NAPAČNO

Zgorajšnja izjava je pravilna. Električni prazilnik mnogokrat imenujejo "4 reči v enem kuhilniku".

IZJAVA—Meso se mora rumeniti 30 do 45 minut z odprtimi ventili.

☐ RESNICO ☐ NAPAČNO

Zgorajšnja izjava je pravilna. Ko zarumeni, obrnite vročinski kontrolnik na nižjo temperaturo (kakor označeno v navodilih za praznjenje raznega mesa).

☐ RESNICO ☐ NAPAČNO

IZJAVA—Električni prazilnik je priprave za kuho kosila za partije službojočih mož.

☐ RESNICO ☐ NAPAČNO

Zgorajšnja izjava je pravilna. Vzrok je, da "Casserole" kuha vsakega tipa se lahko napravi v količinah v prazilniku. Poskusite to prihodnjic.

IZJAVA—Rastlinske in zelenjavne stvari se morajo kuhati z dosti vode.

☐ RESNICO ☐ NAPAČNO

Zgorajšnja izjava je napačna. Vegetacije se naj kuhajo z malo vode, kakor mogoče (1/4 ali 1/2 kupe vroče vode)

☐ RESNICO ☐ NAPAČNO

IZJAVA—Električni prazilnik je idealen za konserviranje sadja ali vegetacij.

☐ RESNICO ☐ NAPAČNO

Zgorajšnja izjava je pravilna. Vi lahko uporabite vročo vodo, ali pa da kuhate kar v peči konservirano sadje in paradižnike.

Elektriko se rabi za vojne potrebe—ne trajte jo!

COMMONWEALTH EDISON COMPANY
VICTORY HOME CENTERS

KNEZ SEREBRJANI

— ROMAN —

[Rusko — A. K. Tolstoj — Poslovenil — Al. Benkovič]

"Pojdi sem, knez!" je rekel Ivan. "Moji mladci so se prenatili nad teboj. Ne jezi se! Imajo že tako navado; ne pogledajo v koledar, pa kar pritrdavajo. Ne pomislijo, da je človeka ubiti lahko, da pa glave ne pritrdiš nazaj, če je odletela. Zahvali se Borisu. Če bi ne bilo njega, bi te bili spravili na drugi svet. In jaz ne bi imel koga vprašati zaradi Homjaka. Povej nam, zakaj si ga napadel?"

"Zato, gosudar, ker je on sam napadel nedolžne ljudi sredi vasi. Takrat nisem vedel, da je tvoj služabnik, in do takrat nisem še ničesar slišal o oprčinini. Vračal sem se z Litve proti Moskvi, ko je Homjak s tovariši napadel vas in pričel klati ljudi."

"A da si vedel, da so to moji služabniki, ali bi jih bil tudi tedaj napadel?"

Car je pozorno gledal Serebrjanega. Knez se je za trenutek zamislil.

"Tudi takrat bi jih napadel, gosudar," je rekel prostodušno; "zakaj ne verjel bi, da more na tvoj ukaz."

Ivan je uprl mrki pogled v kneza in dolgo ni odgovoril. Slédnjič je prekinil molk.

"Dober je tvoj odgovor, Nikita!" je rekel in pritrdjeva pokimal z glavo. "Nisem ustanovil oprčinine v Rusiji zato, da bi moji služabniki pobijali nedolžne ljudi. Nastavil sem jih kot dobre pse, da bi branili moje ovce pred volkovi, da bi mogel reči pri poslednji sodbi božji po besedah prerokovih: 'Tu sem jaz in moji otroci, ki si mi jih dal, Gospod.' Dober je tvoj odgovor. Vsemu svetu povem: ti in Boris — samo vidva ste me spoznala. Drugi ne mislijo tako; pravijo mi krvoločnik, a ne vedo, da v solzah prelivati kri! Vsi vidijo kri: rdeča je, vsakega boče v očih; srčnega joku mojega pa ne vidi nihče; solze mi padajo brezbarvne v dušo, toda kakor goreča smola jo razjedajo in izžigajo vse moje življenje. In car je pri teh besedah dvignil oči z izrazom globoke toge. "Kakor je nekdanj Rahela," — je nadaljeval in oči so se mu obrnile pod čelo — "kakor je nekdanj Rahela objokovala svoje otroke, tako tudi jaz, veliki grešnik, oplakujem svoje razbojnice in zločince. Dober je tvoj odgovor, Nikita. Opuščam ti krivdo. Razvežite ga! Odidi, Tereška, ne potrebujem te... Ne, stoj, počakaj še za trenutek!"

Ivan se je obrnil k Homjaku.

"Odgovori!" je rekel z groznim glasom — "kaj ste počeli po svoji divjaški navadi v Medvedevki?"

Homjak je po strani pogledal Tereško, potem Serebrjanega ter si popraskal tilnik.

"Spoprijeli smo se malo z mužiki," je odgovoril napol lakovo, napol trdno; "ne bom tajil greha. Krivi smo zato, gosudar, ker smo se spoprijeli s tvojimi izobčenci. Saj je to vas bojarja Morozova."

Strašni pogled Ivanov se je ublažil in nasmehnil se je.

"No, imaš dosti knezovih bišev?" je rekel. "Mislim, da bo dosti zate. Dobro, tudi tebi opuščam. Naj bo. Pojdi, Tereška, danes je že tak dan, da boš brez dela."

Ob milostnem postopanju Ivana s Serebrjanom je zadovoljen šepet zašumel med zemskimi bojarji. Tanko carjevo uho je čulo ta šepet in njegov nezaupni značaj si ga je razlagal na svoj način. Ko sta Homjak in Tereška odšla iz dvorane, je uprl Ivan svoj prodirljivi pogled v zemске bojarje.

"Vi," jim je rekel strogo, "nikar ne mislite spričo moje sodbe, da sem vam začel biti prizanesljiv!" In ta hip se je v njegovi nemirni duši porodila misel, da bo najbrž tudi Serebrjani njegovo milostnost pripisal na rovaš njegove slabosti. V tem trenutku mu je postalo žal, da mu je odpustil, in hotel je popraviti svojo napako.

"Čuj!" je rekel, gledajoč kneza, "danes sem te pomilostil zaradi tvoje odkrite besede in svojega opuščanja ne vzamem nazaj. Toda vedi, če najdem na tebi novo

krivdo, te kaznujem tudi za staro. Zato pa, da ne pojdeš tedaj v svesti si svoje krivde na Litvo ali h kanu, kakor delajo to drugi, mi priseži, da bodeš povsod, kjer se boš nahajal, čakal kazni, ki ti jo naložim."

"Gosudar!" je rekel Serebrjani, "moje življenje je v tvojih rokah. 'Da bi se ti skrival, ni v moji navadi; če kaj zakrivilim, počakam tvoje sodbe in se ne umaknem tvoji volji!'"

"Poljubi križ!" je važno rekel Ivan in dvignil na prsih viseči mu vzorkovani križ, ga podal Serebrjanemu in se po strani ozrl na zemské bojarje.

Med splošno tišino je bilo slišati žvenkljanje zlate verižice, ko je Ivan spustil iz roke podobno Odršenikovo. Serebrjani se je pokrižal in se dotaknil križa s ustnicami.

"Sedaj pojdi!" je rekel Ivan, "in moli k presveti Trojici in k vsem svetim pomočnikom, da te obvarujejo nove, čeprav lahke krivde!"

"Vi pa," je pristavil, ozrši se na zemské bojarje, "ki ste slišali najin dogovor, ne čakajte za Nikito novega oduščanja in si ne domislite, prositi me zanj oduščanja, ako bo drugič zaslužil moje jezo!"

Ko je pridal na ta način možnosti bodoče samovoljnosti nad Serebrjanom podoben npravnega prava, je Ivan napravil zadovoljen obraz.

"Sedaj idite vsi," je rekel, "vsak svojo pot. Zemski poznajo moje ukaze že od prej, oprčiniki, moji izbrani služabniki in vojaki moji, pa naj se spominjajo svoje prisege in naj jih ne vznemirja to, da sem danes odpustil Nikiti; kajti v mojem srcu ni pristranosti niti do bližnjih niti do daljnih!"

Začeli so se razhajati. Vsak je šel domov, nesoč s sabo strah, ta skrb, ta zlobo, ta razne upe, drugi ne drugega kot pijanost v glavi. Sloboko je objel mrak; mesec se je jel pokazovati izza gozda. Strašna je bila videti, mračna palača s svojimi očmi, kupolami in grebeni. Od daleč je bila podobna pošasti, ki se je zvila v svitek in preži, da bi planila. Eno nezakrito okno se je svetilo kot oko pošasti. To je bila carska spalnica. Car je vneto molil.

Molil je za pokoj v sveti Rusiji, molil za to, da bi mu Bog dal premagati izdajstvo in nepokornost, da bi ga blagoslovil, za dokončanje velikega dela: za izenačenje močnih in slabih, da bi ne bilo v Rusiji nikogar višjega od drugega, da bi si bili vsi enaki, on pa da bi sam stal nad vsemi kakor hrast na ravnem polju!

Car je molil in se klanjal do tal. Zvezde gledajo nanj skozi okno križato, gledajo nanj zvezde svetle, skoro žalostne — žalostne, kakor bi si mislile: ah, ti, ah, ti car Ivan Vasiljevič! Začel si delo v nepravem času — začel si ga, a nas nisi vprašal; nikoli ne zraseta dva klasa enako visoko, nikoli; nikoli ne zravnáš visokih gora s predgorjem, nikoli ne bo sveta brez bojarstva.

10. Oče in sin.

Bila je že noč, ko je odšel Maljuta po mučenju Količevih, sorodnikov in tovarišev odstavljenega metropolita, končno iz zaporov. Gosti oblaki so kot črne gore viseli nad Slobodo in grozili z nevihto. V domu Maljuta so že vsi spali. Samo Maksim ni spal. Šel je očetu naproti.

"Batjuška," je rekel Maksim, "čakal sem te; govoriti moram s tabo."

"O čem?" je vprašal Maljuta in je nehoté pogledal v stran. Grigorij Lukjanovič se nikdar ni tresel pred sovražnikom, a vprčo Maksima je bil v zadržki.

"Jutri odidem!" je nadaljeval Maksim; "z Bogom, batjuška!"

"Kam?" je vprašal Maljuta in uprl svoj kalni pogled v Maksima.

(Dalje prih.)

VESTI O DOMOVINI

(Nadaljevanje s 1. strani)

ši sinovi obeh narodov. Ti odnošaji bodo najtrdnjše podlaga in jamstvo za mir v Evropi in na vsem svetu.

Propaganda proti ošiču na Bolgarskem

London, Anglija. — Danes so prišla v Ankaro poročila iz Sofije, ki trde, da kroži v Sofiji na tisoče letakov, ki pozivljajo ljudi, naj izsilijo prelom z ošičem.

"Dokler imamo še čas, sledimo vzgledu Italije!", pravijo ti letaki.

Izjava Anthony Eden-a

London, Anglija. — Zunanji sekretar Eden je pohvalil "slepajne uspehe" devete zračne armade Zedinjenih držav, ki

je izvedla napad na petrolejske tovarne v Ploesti-ju. Dejal je, da so zdaj Nemci in njihovi sateliti na vrsti, da obéutijo na svoji lastni koži strahoto udarcev, katere so prej delili zavezniškim mestom.

"Goering je imel že mnogo povoda, da se kesa in obžaluje, da je začel pustošiti Rotterdam, Varšavo, Beograd, Coventry, London in nešteta druga mesta. Zdaj pa je Nemčija na vrsti, da trpi pod udarci onega orožja, katero je hotela prihraniti zase," je izjavil g. Eden. Eden je naglašal tudi, da so zavezniški složni in edini, ter je izrazil upanje, da bo njihova složnost tudi v mirnem času trajala, posvečena nalogom, ki prekašajo vse kar je svet dozdej poznal.

RUSI IN DRUGA FRONTA — NEMCI ISČEJO IZHOD

(Nadaljevanje z 1. strani)

Iz Nemčije prihajajo tajna poročila, da se med nemškimi generali nekaj giblje, da se zruši Hitlerja in njegov upliv. To bo menda prva točka. Druga je z vojsko nadaljevati, da se doseže pogojen mir. V ta namen se bodo umaknili za utrjene čete in vodili le obrambo. To pravijo v Berlinu, da lahko vojsko vojni še deset let. Ali res? To je le gola propaganda, ki išče rešilnega izhoda za Nemce, ki čutijo, da kazni prihaja.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z globoko potrjim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tujno vesti, da je Vsemogočnemu dopadlo k sebi poklicati mojega dragega soproga, oziroma očeta

GEORGE STEPHAN-A.

ki je nagle smrti preminul dne 22. junija 1943.

Blagopokojni je bil rojen v vasi Gabrovce pri Metliki. V Ameriko je prišel leta 1890 in sicer v Tower, Minn., kjer sva se par let po njegovem prihodu v Ameriko poročila; ter živel v različnih življenjih, in sva komaj par tednov pred njegovo smrtjo obhajala 50 letnico najinega zakonkega življenja, v navzočnosti najinjakih otrok in ob veliki udeležbi naših prijateljev in znancev.

Ravno isti dan sva se dala tudi slikati, kot kaže gornja slika, in sicer v nadi, da bodeva še mnogo let srečno skupaj živela. A Božja volja je hotela drugače. Dolžnost nas veže, da se zahvalimo vsem, ki so naročili svete maše in darovalcem vencov. Preveč prostora bi vzele za objavo vseh imen, ker jih je bilo mnogo. Hvale tudi častitemu gospodu Vital Vodušek-u za ganljiv govor ob krsti in v cerkvi.

Torej je enkrat prav lepa hvala vsem skupaj. Pokojnega priporočamo v molitev in blag spomin.

Žalujoci ostali:

ANNA STEPHAN, soproga: MARY LUKAČ, ANA PALMGREN, MARGARET FAGER, ROSE SKOFF, CATHARINA LAMPE, JULIJA EDGINGTON, AGNES LAMPE, hčere: GEORGE STEPHAN, sin.

San Francisco, Calif., 3. avgusta 1943.

MARIN KLARICH & SON

GENERAL CONTRACTORS and BUILDERS

Gradbeni podjetniki in gradbeniki

Mi prevzemamo vse vrste dela, gradimo nove stavbe, kakoršnega koli obsega. Sprejemamo velika dela kot grajenje večjih poslopij, šol, tovarn, ali kakršnekoli. Ob enem sprejemamo tudi manjša dela, kot popravila, nje hiš in drugih poslopij. Za nas je vsako delo in naročilo dobrodošlo.

Naravete, proračune in nariše dajemo na željo brezplačno.

Čemu plačujete visoke najemnine. Dajte si postaviti lasten dom, lastno hišo, kar napravimo vam mi za smerno nizko ceno.

Pokličite nas na telefon Calumet 6570 or 6509

MARIN KLARICH & SON

V svojem lastnem uradu

3050-3052 So. Wallace St., Chicago, Illinois

Pisano polje

J. M. Trunk

Ubežne vlade so najprej večinoma šle v Pariz.

Pariz pa je v kratkem šel pot vsega mesa. Šle so vlade v London. Bilo je vroče, pa je London vzdržal. Naravno, da so šle v London, ker v London je prišla še Amerika. Vse upajo na London. Upajmo, da se upi uresniči. Kam naj bi tudi šle vsaj slovanske ubežne vlade? Morda v Moskvo, saj smo prijatelji? He... he... v Moskvo. Prvič bi jih London ne izpustil za nobeno ceno, dokler jih more držati. Ko bi jih izpustil, bi moral London narediti križ čez slovanska ozemlja, in London ne naredi križa, kadar ga ne mora. Tako priča vsa angleška zgodovina. In drugi v Moskvo... he. Ali bi mogle slovanske ubežne vlade iti v Moskvo, če bi tudi hotele? Ali bi jih Moskva sprejela? Saj nihče ne ve, kakšne karte imajo v Moskvi.

Nočem iti med preroke, ki so na slabem glasu in na slabem glasu sem že zdaj. Vsaj zdi se mi pa, da bo le polovčno nared, ako bo nared v Londonu, in nadalje sem vsaj jaz prepričan, da bi stalno in trdno moglo biti nared za vedno in skoroda na vekomaj le v Moskvi, če je Moskva pripravljena narediti nekaj za vse Slované in za ves svet, in ne bo morda naredila le za imperij Sovjetov, in morda naredila, kakor se neki bojijo le za komunizem in še za ateizem, česar se neki še vse bolj bojijo, jaz ne preveč, malo pa, ko ateizma v resnici ni, ker je Bog v nebesih, ali ga kdo prizna, ali ne prizna, in je ateizem negativno pojmovanje, iz nič pa ne more ničesar pozitivnega priti.

Moskva se lahko omeni, nihče pa naj ne sili ubežnih vlad

MINUTES OF THE SEMI-ANNUAL MEETING OF THE SUPREME BOARD OF THE W. S. A.

(Continued from page 3) have arisen in the Miroslavich immediate family, brother Miroslavich was unable to attend this meeting because he left for Kansas City, Mo., last Tuesday accompanied by his wife, daughter and four grandchildren. He called before he left that he hated to miss this meeting and that he will be with us in spirit. This is the first meeting that brother Miroslavich missed since January, 1930. He is well pleased with the progress made in the juvenile department, especially in the month of June and wishes this board the best of luck in all deliberations which will come before this board for the benefit of the Association and its members. George's daughter's family moved to K. C. and he wanted to go with the daughter and his grandchildren. Brother Miroslavich will be glad to be with us at our next meeting.

In conclusion I wish to thank each and every member of this board for the splendid manner in which you have been cooperating with this office and I beg you to give me the same consideration in the future, with best wishes and my personal appeal to each and every one of you to make it a point that every one of us will enroll at least 10 new members before December 31, 1943, thus, showing example to the entire rank and file of our membership, I remain

Fraternally yours, Anthony Jersin, Secretary.

The report of the Supreme Secretary was unanimously adopted as read.

(To be continued next Tues.)

v Moskvo, ker do danes je tako, da te slovanske vlade v Moskvo ne morejo, če bi tudi hotele, in če bi tudi videli, da bi le Moskva mogla nekaj stalnega narediti, ako bi hotela in imela dosti pameti. Pustite jih v Londonu, saj so ubežne vlade, in iz Londona ne morejo nikamor ubežati! Če bi se pa odprla pot v Moskvo, potem jih podre-gajte!

Ko je prišlo do poraza v Tuniziji, poročajo, da je bilo nekaj zagrizenosti med laškimi ujetniki, še več med fanatičnimi Nemci, obenem pa med obema tudi nekaj razigranosti, ker je prišlo vsaj za te vojake do konca. Psihologično bo morda pri večini ujetnikov veljalo: bolje, da se konča grozno, kakor da bi trajala grozota brez konca.

Usoda bojnih ujetnikov ni najboljša, utegne pa biti tudi različna. Menda so Japonci nekaj ujetnikov kar postrelili. Kako je bilo z deset tisoč ujetnikov pri Rzevu, še danes ni pojasnjeno. Mednarodna organizacija "Rdeči Križ" ima nekaj dostopa, ne povsod, in poroča, pa mora biti silno previdna. Posamezni ujetniki zbežijo in poročajo.

Dok 40 tisoč laških in nemških ujetnikov je zdaj v Ameriki. Ni nobenega dvoma, da postopa Amerika z njimi po do-ločbah mednarodnih dogovorov in bo za nje posebno prihrani najboljše poskrbljeno. Pa se poroča, da se posebno nemški ujetniki pritožujejo, da n. pr. ni kopališča! Well, po zadnjem porazu so se pritoževali, da živijo kakor cerkvene miši, zdaj bi pa celo kot vojni ujetniki živeli kakor sami petični aristokrati! In razumejo se na propagando, da se še drugi za nje solzijo.

DR. J. E. URSICH

ZDRAVNIK

in

KIRURG

Urad:

1901 West Cermak Road

— 3 in 7-8 P. M. razun ob sredah

Tel. Canal 4918

CHICAGO

Residenčni tel.: La Grange 3966